

Forssumis, 29. oktoobril 1964. a.

Armas h-rä H. Rajamaa!

Täna "Uusi teid algõpetuses" eest! Tundus, nagu oleksin vana sõpra 20 aasta järel tervitanud.

Laulmise kava seletuskirja koostamine polegi nii väga kerge töö. Oma ettekandes "Laulmise õpetamisest täienduskoolis ja noorteringsides" (TT II) jätsin kõik kõrvale, mis nõuab kavatundlikku ja progressiivset ainekäsitlemist ühenduses teoreetiliste teadmiste andmisega, teades, et täienduskoolis on tundide arv selleks liiga väike. Nooteringsides on see veelgi vähem, pealigi oleks juhtidel, kel pole pedagoogilist ettevalmistust, raske kohaneda kooli meetoditega. Sellepärast oli õieti mu kõne sisuks: kuidas õpetame lastele uut laulu ja sinna juurde mõningaid kõige vajalikumaid näpunäiteid, eriti ilusa lauluhääle harjutamiseks.

Laulmisekavasse (TT III) aga võtsin ka rütmi ja takti, mis eeldab juba teatud määral nooliõpetuse käsitlemist, umbes seda, millest kõnelesin möödunud õnnepäeval ja millest esitab R. Täts. Sinu saadetud raamatus. Seda osa saaks kergesti lauluõpetamisega ühendada, ilma et see palju aega raiskaks. Ja kuigi see seda

teeks, siis oleks taruks lohusam ja elavam lauluteend.

Plu oleks veel läinud raja üks lund, et näidata, kuidas neid võtteid kasutada koos mõne lihtsa rütmistruktuuriga või isegi päris muusikariistaga, ilma et lastel mänguõskust raja olekski.

Samas Bruhni raamat, millele ta oma eelmises kirjjas vihjasid, on puhas teonika do meetod, mis meil Eestis siis juba tarvitusel oli. Ka Vigghyholmi kursusel, millest Simu alptasel osa võtta saan, oli see peaaegu jälle üks näide Rootsi aeglusest, et selliseline raamat alles nüüd ilmub.

See meetod eeldab süstemaatilist noodist laulmise õpetamist, kus lähtutakse põhilaonist, seejärel tutvutakse kolmkolade helidega järjekorraga: sol, mi, do', millele järgnevad re, si, la jaes. Sellest nähtub, kui raske on üht või teist meetodit saavutada, sest käsitusel olev meetod tingib teatud laulude valikut ja ka kava ulatust. Seda raskust pole teiste kavadege. Näit. ajaloos ja maateaduses saaks iga väiksema osa käsitleda metoodiliselt üht ja sama moodi.

Olen kavatsenud nii, et kavaosa jätan umbes samaks, ^{nagu} see TT III on esitatud. Selles kirjjas võtan palju sellest, mis leidub TT II osalt täiendades, osalt monda ära jättes. Siis rütmiopetamise osa seoses laulmisega, taratammitamisega, käteplaksutamisega ja koputamistega, millest viimasel koosolemisel rääkisin, täiendades veel sellega, mis rääkimata on jäänud.

Taonika-olo meeladit süski täienduskooli oludes ei saa võtta, väikimata noorte ringidest. Pealegi mõned rootsi muusika pedagoogid peavad nime-
talud meeladit isegi kahjulikuks, sest see siduvat muusikast arusaamise tavaliteediga tehes seega
moodsa muusika nautimise võimatuks (nagu see on minu juures ja väiballa Sulfi)

Või vihjata lõpus meeladitele, mis on
uue mal ajal harilikus kuultöö mõnel pool
kasutusel. Väib alla leidub õpetajaid, kes soo-
viksid neid võtteid ka täienduskoolides kasu-
tada.

Sis teeb mulle veel peavalu laulude vali-
mik. See mis oli minu poolt kavalõpus
(TS III), oli mõeldud ettepanekuna, mille kohta
aga keegi pole sõna lausunud ei sooviga
sün täiendada või midagi kärpida.

Väibolla saaks viimase kokkutulekul
loodud komisjon selle kohta sõna öelda, või
saaksime nõu küsida mõnelt õpetajalt
või muusikamehelt Stockholmis.

Tervitades Sind ja alikaasa
Sime P. Rand

P.S. Palun kirjutada paar sün avaldabud
mõtete kohta, või helista telefonil
nr 0380/20169. Väib ka päeval, sest olen
tervislikel põhjustel kodus. Samu